

Åpent spørsmål fra Ida Kristiansen:

Hva er «kvænheroisme», Nils Magne Knutsen?

— Jønnom flere år har Nils Magne Knutsen bevist at han er enk. Han er så flink at han har oppnatt et penneglipp — i min korrekturglipp — og gjør seg stort over det.

— Når forfatteren tilstår den uttreisende ubehjelpehet at han har vært nødt til å forlenge krigene for å få tidsskjemaet å stemme. Sitat slutt.

Nei, herr Knutsen, forfatteren tår ikke. Han gjør oppmerksom han påpeker. Og som skaper han rett til å gjøre dette, jongerer med realiteter når han ikke leseren.

En historiker, anmelder eller

professionell litterat har ikke lov til det samme, om han skal bli høytidlig.

Først dette: Takk for dine positive toner, de peker fremover, også for deg. Du har ikke hjulpet til å lokke frem den nordnorske grunntonnen vi i dag kan finne i bok etter bok. Du har vært ivrig etter å fremheve hvor flink du er. Jeg må få lov til å kommentere din innledning til anmeldelsen av min bok (den kom 6 måneder etter boken).

« — en ny historisk roman — om den finske innvandringa til Finnmark i forrige århundre.

Emnet er behandlet av mange historikere og litterater» — og så følger lista over Eilert Sundt, Jacob Fellman, Sophus Tromholt, Qvigstad, Schøyen, Lars Berg, Paulaharju, Hans Kr. Eriksen etc. Godt, herr Knutsen, jeg ser at du har lest Einar Niemis kildeliste. Men nå du får leseren til å tro at «emnet» er behandlet av disse — og det må vel her forstås skjønnlitterært siden er skjønnlitteratur du anmelder — da lyter du. Ikke en eneste av de nevnte har behandlet selve grunnlaget for innvandringen skjønnlitterært, selv om de gjengir synspunkter og følelsjer som etterkommere av innvandrere på denne eller hin side av grensen har gitt forfatterne. Vil du selv, eller vil du at jeg skal fortelle ditt, og mitt publikum hva som egentlig er skrevet?

Et spørsmål, Knutsen: Hva er «kvænheroisme»? Du bruker det

professionell litterat har ikke lov til det samme, om han skal bli høytidlig.

Først dette: Takk for dine positive toner, de peker fremover, også for deg. Du har ikke hjulpet til å lokke frem den nordnorske grunntonnen vi i dag kan finne i bok etter bok. Du har vært ivrig etter å fremheve hvor flink du er. Jeg må få lov til å kommentere din innledning til anmeldelsen av min bok (den kom 6 måneder etter boken). Du skriver:

« — en ny historisk roman — om den finske innvandringa til Finnmark i forrige århundre.

Emnet er behandlet av mange historikere og litterater» — og så følger lista over Eilert Sundt, Jacob Fellman, Sophus Tromholt, Qvigstad, Schøyen, Lars Berg, Paulaharju, Hans Kr. Eriksen etc. Godt, herr Knutsen, jeg ser at du har lest Einar Niemis kildeliste. Men nå du får leseren til å tro at «emnet» er behandlet av disse — og det må vel her forstås skjønnlitterært siden er skjønnlitteratur du anmelder — da lyter du. Ikke en eneste av de nevnte har behandlet selve grunnlaget for innvandringen skjønnlitterært, selv om de gjengir synspunkter og følelsjer som etterkommere av innvandrere på denne eller hin side av grensen har gitt forfatterne. Vil du selv, eller vil du at jeg skal fortelle ditt, og mitt publikum hva som egentlig er skrevet?

Et spørsmål, Knutsen: Hva er «kvænheroisme»? Du bruker det

Idar Kristiansen.

antakelig fordi du ikke sjøl kjenner slikt. Den landsdel du tjener i ikke tjent med rasisme av dette slaget. Om du derimot sa at vi ikke makter å behandle emnet slik det fortjener, da måtte jeg ta det til etterretning. Jeg skal for øvrig urø deg med at jeg hadde lest korrektur på neste bind, som vil hete «Den salte åkeren», før jeg leste din anmeldelse. Du og leserne får finne ut om det dreier seg om «kvænheroisme».

Det er skrevet en hel del bøker om f. eks. bønders eller fabrikkarbeideres kår på Østlandet. Blir en ny bok om disse ting derfor mindre godt? Herregud, mann, vi kan blaare med kildefortegnelser

som langt overgår dem du finner hos Niemi (som for øvrig skal ha all anerkjennelse). Ellers skal også du ha anerkjennelse, med det minst at du er litt for skittviktig.

Da du anmeldte «Korstog mot Kautokeino» — som du behandlet positivt — avsluttet du med følgende: — Men det er langt igjen.

Ingenting av det som forskningsmessig eller litterært har skjedd siden forteller meg at det var langt igjen. Andre bygger på det jeg dengang skrev, og du har ikke påvist den avsluttende distansen. Du har kanskje ikke så langt igjen for å bli en redelig anmelder.

Men du har et stykke.

Idar Kristiansen.